

Posudek bakalářské práce Romany Pulcerové ***Simón Bolívar očima Gabriely Garcíi Márqueze***

Vedoucí práce: Mgr. Dora Poláková, Ph.D.

Oponent: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Bakalářská práce Romany Pulcerové má kolísavou úroveň, celkově se v ní však pod důsledným vedením podařilo dodržet parametry odborného textu: má jasné celkové rozvržení, jsou vybrány důležité aspekty zkoumaného tématu, zvládnutá je práce se sekundární literaturou.

Volba tématu zaměřeného na román Gabriely Garcíi Márqueze *Generál ve svém labyrintu*, v němž kolumbijský romanopisec vytváří obraz poslední fáze Bolívarova života, je pro bakalářskou práci adekvátní. Kapitoly o historickém kontextu Bolívarovy dráhy prokazují zaujetí touto historickou osobností. Uvést zkoumaný román do souvislosti s fenoménem tzv. nového historického románu v hispanoamerické literatuře je zcela namístě, autorka ji však pojednává povrchně či narychlo (např. datace nového historického románu na počátek 19. století na s. 20 je chybná, odporuje skutečné dataci do sedmdesátých let 20. století, kterou autorka správně uvádí jinde.)

Je cenné, že Romana Pulcerová v obecné rovině zaznamenává odlišnost románové fikce od interpretace historiků, a právem podotýká, že i v historiografickém pohledu má podíl historikova představivost, ovšem jiného typu než v krásné literatuře. Potíž spočívá v tom, že se deklarované vědomí literární fikce málo promítá do interpretace Bolívarovy postavy. V kapitole „Poslední Bolívarova cesta“ a na dalších místech je Simón Bolívar popisován „jako živý“, více v rovině reálného předobrazu než jeho pojetí v románu. Nakonec však autorka v posledních kapitolách dospěje k literárnímu pohledu. Zajímavé je vylíčení geneze tohoto románu Garcíi Márqueze a kontroverzí při jeho recepci, jeho srovnání s jinými autorovými díly, komentování motivů moci, umírání, lásky, samoty. V interpretaci titulního symbolu labyrintu je cenný smysl pro jeho mnohoznačnost.

Hlavní úskalí předložené práce spočívá v kolísavé úrovni formulací, které působí místy neuměle, někdy až nesrozumitelně (např. „Ironie je v kontrastu s obrazem historiografického Bolívara, zatímco zároveň vytváří východisko od historického rozporu, který představuje labyrint.“, s. 22). K jazyku jedna dílčí připomínka: jméno kolumbijského autora by se nemělo zkracovat (García Márquez, nikoli pouze Márquez). Poněkud kolísá i soustředěnost textu, některé postřehy se během výkladu několikrát opakují. To však bývá obecná potíž bakalářských prací jako první zkušenosti s napsáním delšího odborného textu. Celkově se autorce podařilo relativně dlouhý text kompozičně zvládnout. Dobrá je práce se sekundární literaturou, včetně bibliografických odkazů v poznámkách (pouze chybí tečka na konci). V Bibliografii je však rozlišení primární a sekundární literatury zmatené.

Práce Romany Pulcerové splňuje nároky na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena jako velmi dobrá.

Anna Housková

6. června 2018

